

Eindtijdsscenario's: Gedachtenscholen en meer

Stef Schagen
(M.Div)

Scenario's van de eindtijd

Wanneer je de bijbel leest, dan kom je al gauw in Gods agenda terecht met de vaart der volkeren en de finale ontknoping. Op deze website schrijf ik erover omdat het onze verwachting bepaalt.

Er wordt over het verloop van de gebeurtenissen verschillend gedacht. Maar er zijn eigenlijk vooral drie gedachtenscholen die in het debat over de ontwikkelingen op Gods agenda verschijnen. De gebeurtenissen die in Gods agenda aan de orde komen zijn wat ik noem de 3O's: Opname, Opstanding der doden en het laatste Oordeel, en de Grote/Finale Verdrukking en de Wederkomst. Wanneer gebeurt er wat, en waarom denken de scholen er anders over?

Een bijbelse houding

Er zijn in het debat uitersten: Sommigen lijken nergens anders mee bezig te zijn dan met de laatste dingen en houden de krant in de ene hand en de bijbel in de andere. Zij classificeren zich onder de noemer "eschatomania". Heel de bijbel lijkt enkel over de ontknoping te gaan, en enkel een eschatologisch boek te zijn. Aan het andere uiteinde van het spectrum zijn degenen die er niks mee te maken willen hebben, er een aversie tegen hebben of zij die onverschillig zijn of bang. Zij classificeren zich onder de noemer "eschatophobia".

De bijbelse benadering is hoop: de Wederkomst betekent een nieuwe eeuw en een nieuwe wereld die niet langer onderhevig is aan verkeerde krachten. Christenen hebben de kracht van de nieuwe eeuw al geproefd en wachten er vurig op dat de eeuw aanbreekt (Heb.6:5). Wat hun verdrukkingen ook zijn, zij weten dat er iets beters komt met de Wederkomst (Titus 2:13). Het motiveert hen om de wedloop te lopen en niet op te geven, vandaag te leven in de verwachting van morgen, om niet meer achterom te kijken in het verleden maar de toekomst te omarmen in het heden (Heb.12, Fil.3:14).

De Wederkomst en ontknoping van de vaart der volkeren verwachten, is bijbels. Wij zijn het profetisch volk met de ogen van God die Hem en de gebeurtenissen aan zien komen omdat de bijbel ons erover schrijft. Op de muren van Jeruzalem heeft God wachters gezet die God dag en nacht, onophoudelijk, herinneren aan Zijn agenda met Jeruzalem en zich geen rust gunnen. Zij zijn Gods secretaresse, wat het Hebreeuwse woord voor wachter in het hedendaags betekent (Jesaja 62:6). Jezus sprak over Zijn wederkomst en de dingen die eraan voorafgaan in Zijn beroemde Rede op de Olijfberg in Mattheus 24 en 25. Hij zei erbij: Let op de vijgenboom ... en daarna sprak Hij 3 gelijkenissen in Mattheus 25 die over radicaal discipelschap gaan in aanloop naar Zijn komst.

Ik heb bij het schrijven van dit materiaal dankbaar gebruik gemaakt van Millard Erickson's boek "Introducing Christian Doctrine", 2nd ed. Edited by L. Arnold Hustad. Het boek is een samenvatting van zijn uitgebreidere "Christian Theology". Daarnaast ben ik dankbaar voor de lessen in Eschatology van Dr. Peter Hays toen ik aan Tyndale Theological Seminary studeerde en voor het eerst met de breedte van dit materiaal te maken kreeg.

Veel leesplezier!

I. De Wederkomst

De Wederkomst wordt aangekondigd in Mattheus 24:30: ³⁰ En dan zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen aan de hemel en dan zullen alle stammen der aarde zich op de borst slaan en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken des hemels, met grote macht en heerlijkheid. (Mat 24:30 NBG)

En in andere teksten: ²⁷ Want gelijk de bliksem komt van het oosten en licht tot het westen, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn. (Mat 24:27 NBG) ³⁷ Want zoals het was in de dagen van Noach, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn. (Mat 24:37 NBG) ³⁹ en zij niets bemerkten, eer de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. (Mat 24:39 NBG) ⁴² Waakt dan, want gij weet niet, op welke dag uw Here komt. (Mat 24:42 NBG) ⁴⁴ Daarom, weest ook gij bereid, want op een uur, dat gij het niet verwacht, komt de Zoon des mensen. (Mat 24:44 NBG).

Tegen Caiaphas, zei Jezus: ⁶⁴ Jezus zeide tot hem: Gij hebt het gezegd. Doch Ik zeg u, van nu aan zult gij de Zoon des mensen zien, gezeten aan de rechterhand der Macht en komende op de wolken des hemels. (Mat 26:64 NBG).

Alle synoptische evangeliën hebben het over de Wederkomst in dezelfde bewoordingen, maar ook Johannes heeft het erover: ^{NBG} John 14:1 Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. ² In het huis mijns Vaders zijn vele woningen - anders zou Ik het u gezegd hebben - want Ik ga heen om u plaats te bereiden; ³ en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben. (Joh 14:1-3 NBG).

In Handelingen zegt Petrus: ¹⁹ Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden, opdat er tijden van verademing mogen komen van het aangezicht des Heren, ²⁰ en Hij de Christus, die voor u tevoren bestemd was, Jezus, zende; ²¹ Hem moest de hemel opnemen tot de tijden van de wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher. (Act 3:19-21 NBG)

In Thessalonicenzen pent Paulus uitvoerig: ¹⁴ Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem. ¹⁵ Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, ¹⁶ want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; ¹⁷ daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen. (1Th 4:14-17 NBG)

De Wederkomst is onze zalige hoop, pende Paulus aan Titus: ¹³ verwachtede de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus, (Tit 2:13 NBG).

En de 1^e komst van Christus bereidt ons erop voor, schreef hij eerst: ¹¹ Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen, ¹² om ons op te voeden, zodat wij, de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven, (Tit 2:11-12 NBG)

Ook: 2 Thess.1:7, 10, Titus 2:13, Heb.9:28, Jakobus 5:7-8, 1 Petrus 1:7, 13, 2 Petrus 1:16, 3:4, 12, 1 Johannes 2:28.

Kenmerken

1. **Wij weten niet wanneer de Wederkomst zal zijn.** Noch Jezus, noch de engelen, noch de discipelen weten het tijdstip (Marcus 13:32-33, 35; Matth.24:36-44, Hand.1:7). Dat wij het niet weten legt de nadruk erop dat wij moeten waken, alsof het elk moment kan gebeuren (Matt.24:44, 50; 25:13, Marcus 13:35).
2. **De Wederkomst is persoonlijk.** Jezus komt Zelf en ontmoet de Zijnen (Joh.14:3, 1 Thess.4:16, Hand.1:11).
3. **De Wederkomst is lichamelijk.** Sommigen zijn van mening dat het een geestelijke Wederkomst is, bijvoorbeeld door de Heilige Geest in Handelingen 2. Immers, Jezus is met ons al (Matt.28:20), en woont bij hen die Hem liefhebben Joh.14:23). Het woord “parousia” dat de Wederkomst aanduidt betekent immers “aanwezigheid”. Zij stellen dat wij geen komst meer hoeven te verwachten. Maar een geestelijke aanwezigheid dekt de lading niet van “parousia”, wat ook “komst” betekent, de meest gebruikte betekenis in het NT. Ook de woorden apokalypsis en epiphaneia duiden dat aan. Handelingen 1:11 geeft bovendien duidelijk aan dat de Wederkomst zal zijn zoals de Hemelvaart. Maar het meest overtuigende argument dat aantoont dat de Wederkomst lichamelijk is, is dat de meeste teksten en beloften erover gedaan zijn ná Pinksteren, tot zelfs zo’n 60 jaar later, en dat die de Wederkomst allemaal in de toekomst plaatsen.
4. **De Wederkomst is zichtbaar.** Handelingen 1:11 maakt dit duidelijk: De discipelen zagen Hem vertrekken (:9-10). Mattheus 24:30 idem.
5. **De Wederkomst is onverwacht.** Alhoewel er verschillende tekenen voorafgaan die het aankondigen zoals de gruwel der verwoesting (Matt.24:15), een grote verdrukking (:21) en een zonsverduistering (:29), toch is er geen vastgesteld bekend tijdstip en daarom zal de Wederkomst onverwacht zijn voor velen. Bovendien suggereren Jezus’ woorden een lang uitstel voorafgaand waardoor sommigen indutten (Matt.25:1-13, 2 Petrus 3:3-4). Wanneer het plaatsvindt gaat het zo snel dat er geen tijd meer is om je erop voor te bereiden (Matt.25:8-10).
6. **De Wederkomst is zegevierend en glorieus.** Het contrast met alles eraan voorafgaand zal scherp zijn. Het gaat gepaard met grote glorie (Matt.24:30, Markus 13:26, Lucas 21:27), met engelen en de bazuin van een aartsengel (1 Thess.4:16). Jezus zal op Zijn troon zitten en de volkeren oordelen (Matt.25:31-46). “Hij die geoordeeld werd aan het einde van Zijn verblijf na Zijn 1e komst, zal de Rechter zijn die oordeelt over allen bij Zijn 2e komst.”¹

¹ Erickson, p.386.

De eenheid van de Wederkomst

Sommige evangelischen onderwijzen dat de Wederkomst in 2 fasen zal zijn: de Opname en de Openbaring, ofwel de komst vóór de gelovigen en de komst mét de gelovigen. Zij onderwijzen dat in de tussenperiode de Grote Verdrukking zal plaatsvinden, een periode van zo'n 7 jaar (de 70e jaarweek van Daniel 9:24, de periode die in het Jodendom "Jakob's Trouble" genoemd wordt). De Opname is de komst van Jezus voor de heiligen in het geheim, is aanstaande en verlost de Gemeente van de Grote Verdrukking. Aan het einde van de 7 jaar zal Jezus met hen terugkeren naar de aarde in de grootste glorieuze gebeurtenis van de Wederkomst die wereldwijd erkend wordt, waarna Christus Zijn 1000-jarig Vrederijk vestigt.

Wie dit onderwijzen geloven in een Pre-Verdrukking: de Gemeente wordt weggegappt voor op aarde deze periode aanbreekt. Anderen onderwijzen dat de Wederkomst één moment zal zijn, niet twee.

Wat is de beste manier om het te nemen? Daarover wordt veel gedebatteerd want als je de Wederkomst in één moment neemt, dan verdwijnt de hele filosofie van een Pre-Verdrukking en alle aanverwante gedachten in de papiervernietiger. Er is één ding om te bestuderen in dit verband: de 3 genoemde termen die gebruikt worden voor de Wederkomst en hoe wij die moeten uitleggen: Parousia, Apocalypsis en Epiphaneia.

Wie in een 2-fasen Wederkomst geloven zijn van menig dat "parousia" over de geheime Opname gaat, en de andere twee woorden aan de zichtbare Wederkomst. Maar de teksten maken dit onhoudbaar. 1 Thess.4:15-17, een veelgebruikte tekst door wie in een 2-fasen Wederkomst geloven, beschrijft dat de Wederkomst met een bazuin gepaard gaat, 2 Thess.2:8 beschrijft dat volgend op de verdrukking de Wederkomst (parousia) publiek, openlijk, met de Antichrist afrekenen en Matt.24:27 met bliksem van oost naar west, indicaties dat er geen geheime komst is maar een publieke.

Ook de twee andere termen geven niet het beeld van een geheime Wederkomst:

In 1 Cor.1:7 en 2 Thes.1:6-7 wordt het woord apocalypsis gebruikt voor de hoop op de Wederkomst dat de gelovigen hebben, zo ook 1 Petrus 4:13 (1:7, 1:13 idem). Volgens de 2-fasen visie krijgen de gelovigen hun loon bij de parousia, de 1^e geheime komst, maar volgens Petrus bij de apocalypsis.

In Titus 2:13 is de hoop van de gelovigen de epiphaneia, niet een geheime parousia (ook 1 Tim.6:14, 2 Tim.4:8).

De 3 termen worden door elkaar gebruikt voor de Wederkomst, wat suggereert dat het 1 gebeurtenis is, niet in twee fasen.

Is de Wederkomst aanstaande?

De Wederkomst is aanstaande, zeggen sommigen, voor de deur, alhoewel het exacte tijdstip onbekend is. Sommigen onderwijzen dat wij het elk moment kunnen verwachten.

Bovendien, zeggen zij, Jezus onderwees immers dat wij er klaar voor moeten zijn in Matt.24-25. Als er eerst andere gebeurtenissen plaatsvinden, zo redeneren zij, dan zouden wij op zijn

minst weten dat de Wederkomst niet plaatsvindt voordat die zijn geschied. Dan weten wij dus wel iets over het tijdstip. Dus is de Wederkomst het eerste dat wij kunnen verwachten.

Bovendien zijn er vele teksten die aanmoedigen het met reikhalzend verlangen te verwachten (Rom.8:19-25, 1Cor.1:7, Phil.4:5, Titus 2:13, Jak.5:8-9, Judas 21).

Aangezien Paulus in Titus 2:13 onderwijst dat onze zalige hoop de Wederkomst is, dan is dat ook het volgende op Gods agenda. Als de Grote Verdrukking het is, zo redeneren zij, dan kunnen wij nauwelijks hopen en anticiperen op de Wederkomst maar eerder vrezen.

Maar dat Jezus onderwees de Wederkomst te verwachten en waarschuwde dat het onaangekondigd plaatsvindt wil niet per sé zeggen dat het aanstaande is. Er zijn al 2000 jaar verstreken. Al weten wij niet wanneer het plaats zal vinden, dat wil niet zeggen dat wij de tijden niet kunnen weten wanneer het niet plaatsvindt. Er moeten nog een aantal dingen gebeuren eerst.

Toen Jezus het over Zijn Wederkomst had, was die niet aanstaande. Sterker nog, de 3 gelijkenissen van Mattheus 25 geven aan dat er uitstel zou zijn. Ook de gelijkenis van de knechten in Matth.24:45-51 zijn een indicatie dat er een periode zou zijn van het testen van hun karakter. Bovendien moesten sommige gebeurtenissen eerst plaatsvinden: Petrus moest oud worden en zwak (Joh.21:18), het evangelie gepredikt (Matt.24:14, en de Tempel vernietigd (Matt.24:2).

Het is beter te zeggen dat het geheel van de gebeurtenissen aanstaande is en dat de Wederkomst in aantocht is, ophanden.

II. De Opstanding

De Opstanding van de doden is een belangrijk thema van de hoop van de gelovige die nog met de dood te maken heeft en van zijn geliefden afscheid moeten nemen. Sterker nog, het was de reden dat Paulus over de Wederkomst en Opname schreef in zijn brieven, vooral in 1 Thess.4:13-18 waar hij zijn lezers aanspoort elkaar ermee te troosten en bemoedigen. De Wederkomst van Jezus, de Opname van de Gemeente en de Opstanding van de rechtvaardigen, gaan in de eerste plaats dan ook niet over een verplaatsing van locatie maar over een persoonlijke lichamelijke transformatie (1 Cor.15:51-52), niet over een ontsnapping aan een verdrukking maar over een ontmoeting, een weerzien met oude bekenden, geliefden, en de Geliefde, Jezus.

Oude Testament

De Opstanding wordt in meerdere teksten in het OT aangekondigd: Jes.26:19, Daniel 12:2, Eze.37:12-14, Psalm 49:15, 17:15.

Jezus corrigeerde de Sadduceeën die er niet in geloofden: Marcus 12:24, 12:26-27.

Petrus en Paulus zagen in Psalm 16:10 de Opstanding van Jezus: Hand.2:24-32, 13:32-37.

Om Abraham's geloof in de opstanding werd hij geprezen: Heb.11:19.

Het Nieuwe Testament

Het NT spreekt uitgebreid over de Opstanding: Joh.5:25, 28-29, 6:39-40, 44, 54, Joh.11:24-25.

1 Cor.15: 51-53, 1 Thess.4:13-16, 2 Cor.5:1-10, Hand.23:6, 24:21, Opb.20:4-6, 20:13.

Drie-eenheid betrokken

Alle drie Leden van de Godheid zijn erin betrokken: De Vader door de Geest (Rom.8:11), Jezus (1 Cor.15:12-14), Col.1:18, Opb.1:5, 1 Thess.4:14.

Lichamelijk

De Opstanding is lichamelijk: Rom.8:11, Fil.3:20-21, 1 Cor.15:44.

Dat de opstanding enkel geestelijk zou zijn, niet lichamelijk, en dat die opstanding niet verenigbaar is met het feit dat de lichamen nog in hun graf liggen, is een dwaalleer die door hem wordt bestreden in 2 Tim.2:18 (Hymenaeus en Philetus onderwezen dat de opstanding al had plaatsgevonden). De Opstanding is de lichamelijk (Rom.8:22-23). Het lichaam heeft geestelijke betekenis (1 Cor.6:12-20). Ook Jezus' opstanding was lichamelijk (Lucas 24:38-39, Joh.20:27). Het graf was leeg, het lichaam nooit gevonden. Christus was de eerste die opgewekt werd, de gelovigen zullen volgen dus.

Van rechtvaardigen en onrechtvaardigen

De opstanding van de rechtvaardigen wordt aangekondigd in Jes.26:9, Lucas 14:14, 20:35, Fil.3:11.

Van onrechtvaardigen in Daniel 12:2, Joh.5:28-29, Hand.24:14-15.

Zowel gelovigen en ongelovigen zullen aanwezig zijn en betrokken zijn in het laatste Oordeel, wat een opstanding van beide noodzakelijk maakt.

III. Het Laatste Oordeel

De Wederkomst zal het Laatste Oordeel inluiden. Dit zal voor ongelovigen zonder Christus niet aangenaam zijn maar voor wie in Christus zijn is het reden voor hoop vanwege hun rechtvaardiging en vergelding. Voor rechtvaardigen is onze status al bekend bij God ten tijde van het Oordeel, maar het zal het bekendmaken publiek.

Toekomstig

Het is toekomstig, ook al is het voor sommigen al bekend (Gen.6-7, Hand.5:1-11), volgens Jezus in Matt.11:24, Joh.5:27-29, Matt.25:31-46.

Ook: Heb.9:27, Hand.17:31, 24:25, Rom.2:5, Heb.10:27, 2 Petrus 3:7, Opb.20:11-15.

Na de Wederkomst: Matt.16:27, 13:37-43, 24:29-35, 25:31-46, 1 Cor.4:5.

Jezus is de Rechter

Jezus zal de Rechter zijn: Matt.25:31-33, Heb.12:23, Joh.5:22, 27; Hand.10:42, 2Cor.5:10, 2Tim.4:1.

De gelovigen delen in de rechtspraak: Matt.19:28, Lucas 22:28-30, 1 Cor.6:30, Opb.3:21, 20:4.

Wie er worden geoordeeld

Alle mensen zullen worden geoordeeld: Matt.25:32, 2Cor.5:10, Heb.9:27, Rom.14:10.

De zonden van de gelovigen zullen geopenbaard worden maar als vergeven zonden.

De kwade engelen zullen geoordeeld worden: 2 Petrus 2:4, Judas 6, Matt.13:41, 24:31.

De basis voor oordeel

Ons aardse leven is de basis voor oordeel: 2 Cor.5:10, Joh.5:29, Matt.25:31-46, Matt.7:21-23.

En of wij het geleefd hebben naar Gods wil: Joh.12:48, Rom.2:12.

Onomkeerbaar

Het oordeel dat is uitgesproken zal onomkeerbaar zijn: Matt.25:46.

IV. Het Millennium

De Wederkomst is onlosmakelijk gekoppeld aan allerlei gebeurtenissen die eraan voorafgaan en erop volgen. Een vraag die op tafel komt in het eschatologisch debat is het Millennium. Zal er een Millennium zijn, een periode van aardse regie van Christus, en zo ja, zal de Wederkomst eraan voorafgaan of erop volgen. De visies op het Millennium lopen uiteen. Er zijn 3 scholen:

- Postmillennialisme predikt dat de Wederkomst het Millennium af zal sluiten.
- Premillennialisme predikt dat het eraan vooraf zal gaan en in zal luiden.
- Amillennialisme is de visie dat die aardse regie van Christus er helemaal niet zal zijn is amillennialisme.

Postmillennialisme

Postmillennialisme predikt dat de prediking van het evangelie zo succesvol zijn dat de wereld bekeerd zal worden. De regie van Christus is in het hart, wereldwijd en compleet. "Zoals het is in de hemel, zo ook op aarde" zal werkelijkheid worden, geloven postmillennialisten. Vrede zal overwinnen en alle kwaad uiteindelijk zijn uitgebannen. Daarna zal Christus terugkeren. Postmillennialisme is een optimistische visie.

Postmillennialisme was een populaire visie op de agenda van God voor de twee wereldoorlogen van de vorige eeuw toen de wereld er steeds beter op leek te worden en de

kerk succesvol leek. Tyconius kwam er in de 4^e eeuw als eerste mee, Augustinus nam het over.

Bijbelse basis

Psalm 47, 72, 100 en Jes.45:22-25, Hosea 2:23 prediken allemaal dat de volkeren God zullen leren kennen en moedigen deze visie daarmee aan. Jezus zei in Matt.24:14 dat het evangelie wereldwijd verkondigd zou worden, en gaf ertoe opdracht in Matt.28:18-20.

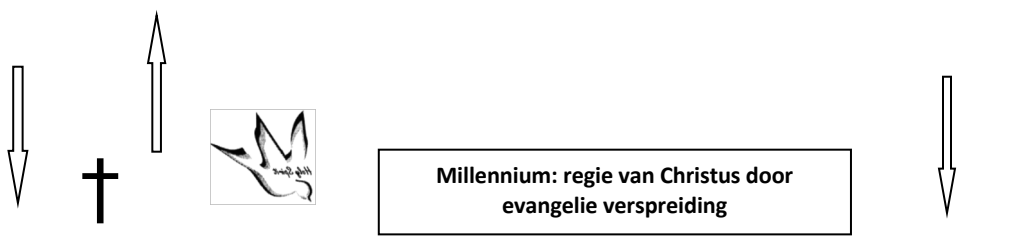
De seculiere variant van deze visie richt zich op sociale hervorming in plaats van op individuele bekeringen. Deze variant predikt het sociale evangelie en richt zich op de verbetering van levensomstandigheden van minder bedeelden en social outcasts. Zij komt op voor mensenrechten, terwijl de evangelische variant zich vooral richt op de vestiging van de regie van Christus als Koning in het hart van mensen door berouw en bekering om daarmee de wereld te hervormen.

Het Koninkrijk: Het Koninkrijk van God is in deze visie een tegenwoordige realiteit, hier en nu aanwezig, meer dan een toekomstige hemelse realiteit die nog moet komen. Openbaring 20:4-6 is geen toekomstmuziek maar nu al groeiend aanwezig. Mattheus 13:21 predikt dat het Koninkrijk als een zuurdesem is dat het deeg doorzuurt en als een boom die groeit uit een mosterdzaad (:19). Bovendien heeft Jezus gezegd dat het Koninkrijk “binnenin u” is, nergens anders om te zoeken (Lucas 17:21). Alhoewel Jezus hiermee bedoelde dat Hij zelf, de Koning, onder hen was en vergeten dat “de hemel Hem moest opnemen tot aan de tijden van de wederoprichting van alle dingen” (Hand.3:21), nemen postmillennialisten het Koninkrijk dan ook als een realiteit in het nu, die gestaag groeit met ups en downs in plaats van een realiteit die plotseling komt in een moment wanneer Christus, de Koning, lijfelijk de aarde neemt bij de Wederkomst, zoals premillennialisten verwachten.

Het Koninkrijk is een periode maar niet noodzakelijkerwijs 1000 jaar letterlijk. Openbaring 20:1-6 spreekt over 1000 jaar en over 2 opstandingen maar is geen basis voor deze visie. Het Koninkrijk groeit steeds meer in plaats van dat het plotseling aanbreekt.

Stemming: Postmillennialisme onderscheidt zich van andere visies door haar optimisme: Het zal allemaal steeds beter worden, is de verwachting, in plaats van slechter, voorafgaand aan de Wederkomst.

De 20^e eeuw maakte echter een einde aan deze visie vanwege de wereldoorlogen. Maar de aanhangers ervan zien dat enkel als een tijdelijke neergang. Zij geven aan dat de Wederkomst nog lang niet in zicht is. Velen zijn daarvan echter niet overtuigd.

Premillennialisme

Premillennialisten geloven in een aardse regie van Christus voor een periode van zo'n 1000 jaar of een lange periode, de 1000 jaar symbolisch genomen. Zij zien dat Christus zelf lijfelijk aanwezig zal zijn in die periode, na de Wederkomst in Openbaring 19:11. Hij zal persoonlijk en lichamelijk wederkeren en het Millennium inluiden. Het Millennium is dus in de toekomst, niet nu.

Deze visie was de visie van de Kerk in de eerste 3^e eeuwen van haar bestaan.

Premillennialisme, ook wel "chiliasme" genoemd, predikt dat het Millennium een periode zal zijn van grote overvloed, vruchtbaarheid, vernieuwing van de aarde en een herbouw van een glorieus Jeruzalem zal zien. In de Middeleeuwen verdween premillennialisme wat naar de achtergrond. Maar halverwege de 19^e eeuw werd het nieuw leven ingeblazen omdat postmillennialisme grote aanhang vond onder liberalen, en conservatieven argwanend richting liberalisme waren. De bedelingenleer van Darby en Scofield voedde opnieuw het premillennialisme, dat in Baptisten en Pinksterkringen en onder onafhankelijke fundamentalistische gemeenten gretig aftrek vindt.

Bijbelse basis

De belangrijkste NT tekst voor premillennialisme is Openbaring 20:4-6. Deze tekst predikt een 1000 jaar regie van Christus en twee opstandingen: een aan het begin en een aan het einde.

⁴ En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven; en (ik zag) de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aanbeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang.

⁵ De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren. Dit is de eerste opstanding.

⁶ Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen, *die* duizend jaren. (Rev 20:4-6 NBG)

Premillennialisme neemt deze teksten letterlijk en consistent. Het woord "ezesan" ("werden levend") wordt op beide opstandingen toegepast en dus zijn de beide opstandingen van hetzelfde karakter. De amillennialist en postmillennialist wordt gedwongen om deze van verschillend karakter te laten zijn om de visie kloppend te krijgen. De 1^e opstanding is dan de wedergeboorte en de 2^e letterlijk, lichamelijk. Wie deelhebben aan de 1^e doen dat ook aan de 2^e. Premillennialisten vinden dat inconsistent. Als ezesan lichamelijk is bij de 1^e in vers 5, dan is het ook lichamelijk in de 2^e in vers 4. Als we dat gaan veranderen, dan is alle exegese willekeurig.

Omdat de woorden bij elkaar gebruikt worden gaat het om twee gelijke opstandingen van twee verschillende groepen met 1000 jaar ertussen. De context laat bovendien zien dat wie aan de 1^e opstanding deelhebben niet ook aan de 2^e deelhebben want daar gaat het om "de overige doden".

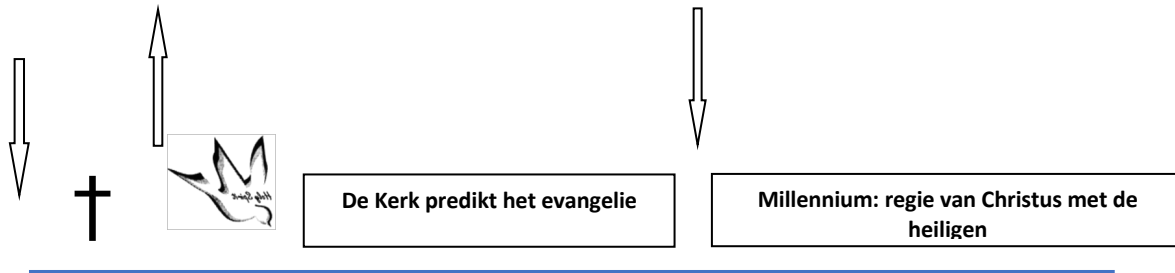
Het Koninkrijk: Het Koninkrijk komt niet zozeer geleidelijk maar plotseling, cataclysmisch. De regie van Christus zal compleet zijn van het begin en kwaad wordt vrijwel geheel geëlimineerd. Volgens premillennialisme zal het Millennium dus niet een verlenging zijn van huidige werkingen maar een scherp contrast en breuk zijn met het verleden, de huidige condities. Er zal wereldwijde vrede zijn, iets dat er nu in de verste verten niet is en het lijkt er ook niet beter op te worden. De schepping zucht nu nog in barensood (Rom.8:19-23). Zelfs dieren zullen dan in harmonie leven met elkaar (Jes.11:6-7, 65:25) en natuurrampen en dergelijke zullen niet meer plaatsvinden. De heiligen zullen met Christus regeren in dit Millennium.

Vooraf verdrukking: Premillennialisten geloven ook in de enorme omslag naar wat direct aan het Millennium voorafgaat: de Grote Verdrukking, een periode van grote beroering, kosmische verschijnselen, vervolging en enorm lijden. De wereldsituatie zal op zijn ergst zijn voorafgaand aan de Wederkomst, met of zonder de Gemeente erin aanwezig, waarover verschil van mening is. Het Millennium zal een periode van vrede en gerechtigheid zijn in contrast.

De bedelingenleer is een invloedrijke theologie in deze visie en houdt aan een uitleg van de Schrift die letterlijk is behalve als het om allegorie gaat zoals de gelijkenissen en enkel gewoon de betekenis die duidelijk is. Dus Israël is altijd nationaal en etnisch Israël, niet de Gemeente. Het ziet in de Schrift een serie bedelingen of economieën waaronder de wereld gestuurd wordt, successieve stadia in Gods openbaring van Zijn bedoelingen. Daarbij gaat het niet om het middel van redding, genade door geloof, omdat dat altijd Gods middel is geweest. Over het algemeen worden 7 bedelingen aangehouden en het herkennen van de bedeling waarin een Schriftgedeelte zich bevindt is nodig om het te verklaren. De bedelingenleer onderwijst dat de gelovigen niet zouden moeten proberen hun levens te regeren met de principes van een andere bedeling, van het Millennium bijvoorbeeld.

Israël en de Gemeente: Premillennialisten onderscheiden Israël van de Gemeente. Zij geloven dat God onvoorwaardelijke verbonden met Israël heeft gesloten waaraan Hij zich houdt, ongeacht of Israël zich houdt aan de bepalingen of niet. Israël blijft Gods speciale volk en zal Zijn zegen krijgen. Israël moet niet verward worden met de Gemeente. Die zijn twee verschillende entiteiten. God heeft als het ware Zijn speciale omgang met Israël onderbroken maar zal die weer hervatten op enig moment in de toekomst. Onvervulde profetieën over Israël zullen dan hun vervulling vinden binnen de natie zelf, niet binnen de Gemeente die niet in de OT profetieën voorkomt maar een soort “tussen haakjes binnen Gods plan met Israël” is. Overigens is dat de oude klassieke premillennialistische interpretatie. Er is inmiddels een variant: progressief futurisme. Zie het artikel Vier gedachtenscholen onder Agenda om hierover te lezen.

Het Millennium neemt een speciale betekenis in de bedelingenleer in: God zal in die tijd Zijn gang met Israël weer opstarten terwijl de Gemeente van de wereld is weggenomen middels de Opname, voorafgaand aan de Grote Verdrukking. Het Millennium zal een Joods karakter hebben en onvervulde profetieën over Israël zullen dan vervuld worden.

Amillennialisme

Amillennialisme is het idee dat er geen Millennium zal zijn, geen aardse regie van Christus. Het laatste Oordeel volgt op de Wederkomst waarna de rechtvaardigen en onrechtvaardigen naar hun finale bestemming gaan. Amillennialisme is eenvoudiger dan de andere visies en gebouwd op een aantal heldere teksten terwijl premillennialisme zich baseert op vooral 1 tekst en een wat vage zelfs.

Toch is amillennialisme moeilijk te vatten. Haar negatieve teneur is daar debet aan omdat haar positieve prediking, wat zij bevestigt, niet wordt uitgestald. Amillennialisme staat soms meer bekend om wat zij afwijst, premillennialisme, dan om wat zij bevestigt. Openbaring 20 wordt op zoveel verschillende manieren uitgelegd dat er geen touw aan vast te knopen is en het onderscheid met postmillennialisme is ook vaak zoek. Augustinus, Calvijn en Benjamin Warfield worden dan ook als voorlopers van beide scholen gezien soms. Wat zij beide delen is dat de 1000 jaar symbolisch moet worden genomen en dat het dan om het tijdperk van de Gemeente gaat. Het verschil is dat de postmillennialisten een aardse regie van Christus aanhangen en de amillennialisten niet.

Het is zomaar mogelijk dat beide scholen niet te onderscheiden waren van elkaar in de eerste 19 eeuwen van de Gemeente. Amillennialisme verving postmillennialisme in de 20^e eeuw toen dat verdween en beleeft sinds WW1 haar hoogtepunt. Het populaire preterisme komt ook voort uit het amillennialisme dan wel postmillennialisme.

Bijbelse basis

Openbaring wordt als 7 secties genomen die een herhaling zijn van dezelfde periode, niet elkaar opvolgende perioden, de periode tussen de 1^e en 2^e komst van Christus. Dezelfde thema's komen terug en worden uitgeweid. Openbaring 20 vertolkt heel Openbaring, wordt aangenomen, en daarmee is Openbaring 20 niet een beschrijving van de laatste periode van de geschiedenis van de kerk maar een speciaal perspectief op haar hele geschiedenis.

Openbaring is bovendien symbolisch, herinneren zij ons. Dus het Millennium in Openbaring 20 ook en bovendien wordt het nergens anders beschreven. Maar waarvoor staat dan het symbool 1000? Warfield: Het heilige getal 7 in combinatie met het even heilige 3 vormt het getal van heilige perfectie, 10 en wanneer die 10 in 1000 wordt geplaatst dan geeft Johannes ons het idee van absolute compleetheit. In vers 2 gaat het om de overwinning van Christus op satan, in vers 4 om de volmaakte glorie en blijdschap van de verlostten in de hemel in de huidige tijd.

Het voornaamste probleem voor amillennialisten is echter niet de 1000 jaar maar de twee opstandingen. Zij ontkennen dat die gelijk zijn in natuur. De 1^e opstanding moet de wedergeboorte zijn door de Geest omdat er geen letterlijk Millennium is waaraan de opstanding voorafgaat volgens Openbaring 20:4-6 en gelovigen hun verheerlijkt lichaam nog niet hebben (1 Cor.15:51-52). Maar hoe moet de 2^e opstanding, van de onrechtvaardigen, dan worden gezien? Is die ook geestelijk? En als er geen Millennium is, wanneer vindt die plaats? Bij de Wederkomst?

Een ander kenmerk van amillennialisme is dat waar premillennialisten profetie letterlijk nemen en nauwkeurig, amillennialisten profetie algemeen nemen, eerder historisch en symbolisch dan toekomstig en letterlijk. In amillennialisme neemt profetie een minder prominente plaats in.

Deze visie is niet zo optimistisch zoals postmillennialisme. Garantie op succes wordt niet gegeven, ook al heeft het evangelie soms positieve effecten wanneer het gepredikt wordt. Maar dat is niet nodig want er is geen koninkrijk dat komt met een letterlijke regie van Christus voordat Hij komt.

Door de bocht genomen is amillennialisme minder op zoek naar tekenen van de Wederkomst zoals premillennialisme.

Conclusie

Postmillennialisme is erg positief en minder realistisch gelet op de wereldontwikkelingen en geslotenheid van landen voor het evangelie. Jezus onderwees bovendien dat er grote goddeloosheid zal zijn en afval van geloof voorafgaand aan Zijn Wederkomst (Matt.24). Paulus predikte dat ook (2 Thess.2). Bovendien ontbreekt een duidelijke afbeelding van de aardse regie van Christus zonder Zijn lijfelijke Aanwezigheid in de Schrift.

Alhoewel een visie niet op één tekst zou moeten worden gebouwd, wat premillennialisme zich baseert op Openbaring 20:4-6, geeft het premillennialisme wel een betere verklaring voor Openbaring 20 en andere teksten dan amillennialisme, en een verklaring die niet in conflict komt, terwijl de twee opstandingen een probleem zijn voor amillennialisten. Dat het

om twee verschillende soorten opstandingen gaat volgens amillennialisme rekt de principes van de hermeneutiek op. Bovendien is de premillennialistische interpretatie niet op één tekst gefundeerd. 1 Cor.15:22-24 geeft bijvoorbeeld een chronologische sequence/ raamwerk dat op premillennialisme wijst: De woorden epeita en eita zijn een indicatie van een sequence in tijd terwijl Paulus een ander woord had kunnen gebruiken als hij iets anders had bedoeld, tote, dan. Andere teksten wijzen bovendien op twee opstandingen van twee groepen, niet alleen Openbaring 20: Lucas 14:14, 20:25, 1 Cor.15:23, Fil.3:11, 1 Thess.4:16, of op een opstanding in twee fasen: Daniel 12:2, Joh.5:29. Ondanks dat de premillennialistische interpretatie van alle relevante teksten niet zonder complicaties komt in interpretatie, ligt premillennialisme dan ook het dichtst bij de bijbelse weergave van het Koninkrijk des hemels, van God: Christus komt voorafgaand aan een periode van wereldwijde regie van vrede en gerechtigheid en zal lijfelijk aanwezig zijn, en de rechtvaardigen zullen regeren met Hem na hun opstanding (Lucas 19:11-27).

V. De Verdrukking

De bijbel spreekt over een serie gebeurtenissen die doorgaat onder de term “grote verdrukking” (Matt.24:21). In de Joodse eschatologie wordt deze periode “Jacob’s Trouble” genoemd (Jer.30:7). Daniel 9:24-27 spreekt over de 70 jaarweken van 7 jaar, en de laatste, 70^e week is de periode van voltooiing van Gods gang met Israël en de volkeren: “²⁴ Zeventig weken zijn bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreding te voleindigen, de zonde af te sluiten, de ongerechtigheid te verzoenen, en om eeuwige gerechtigheid te brengen, gezicht en profeet te bezegelen en iets allerheiligst te zalven.” (Dan 9:24 NBG). Van de 70 weken zijn sinds Artachsasta’s bevel tot herbouw van Jeruzalem (Neh.2, Ezra 7) inderdaad om en nabij 69 weken vervuld tot aan het moment dat Jezus’ werd gekruisigd, de Gezalfde die werd uitgeroeid in 33 AD. De eerste 7 weken zijn waarschijnlijk de periode van Artachsasta’s bevel in Nehemia 2 tot aan de voltooiing van de herbouw van Jeruzalem, waarna de 62 weken duren tot aan 33 AD.

Hoe zit het dan met de 70^e week? Je zou toch zeggen dat die direct aansluit op de 69^e. ‘Precies’, zeggen preteristen die menen dat alles al is vervuld, ook Mattheus 24 vrijwel helemaal. ‘Er zit een gat tussen de 69^e en 70^e week, dat futurisme klopt niet. De vernietiging van Jeruzalem en de Tempel zijn de gruwel der verwoesting die in 70 AD plaatsvond’ (Matt.24:15). Maar de discipelen vroegen Jezus in een adem (1 zin in het Grieks) naar de tekenen van de voleinding van de wereld zoals wij die kennen. Jezus ging erop in door hun antwoord te geven op die vraag en ontkende niet dat het om het einde van de vaart der volkeren gaat. De stelling van de preteristen dat het om de ondergang van Jeruzalem in 70 AD gaat is maar deels waar, want toen is dat gebeurd, maar bijbelse profetie heeft een vervulling in fasen en op meerdere momenten.

Alle premillennialisten geloven dat er een grote verstoring van 7 jaar lang zal zijn, wellicht letterlijk genomen maar niet noodzakelijkerwijs, voorafgaand aan Christus’ wederkomst. De vraag die op tafel komt in het eindtijddebat is alleen: Zal er een aparte wederkomst voor de Gemeente zijn of zal de Gemeente door de verdrukking gaan en daarna pas met haar Heer,

Christus, verenigd zal worden, wanneer de Opname plaatsvindt en de Opstanding van de rechtvaardigen ten jongste dage (1 Thess.4:16-17, Joh.14:1-3, 1 Cor.15:51-52, Daniel 12:2, Joh.6:40, 44, 54).

Er zijn met betrekking tot de Verdrukking en of de Gemeente die mee zal maken twee voornaamste scenario's:

- **De Pre-Verdrukking interpretatie (figuur 1):** Onderwijst dat de Gemeente middels de Opname weggenomen zal worden voordat de 70e jaarweek van Daniel, de 7 jaar Grote Verdrukking aanbreekt, de periode die in de Joodse eschatologie "Jacob's Trouble" wordt genoemd. Deze visie op de agenda van God is in de 19e eeuw gekomen met Darby en Scofield.
- **De Post-Verdrukking interpretatie (figuur 2):** Geloofd dat de Gemeente in de Verdrukking zal zijn, samen met Israël, dat direct daarna de Wederkomst zal plaatsvinden, de ontmoeting met de Here en gestorven geliefden in de lucht zal zijn (Opname), dat de heiligen hun loon ontvangen (Bema), en dan het Millennium aan zal breken.
- **De Mid-Verdrukking interpretatie:** Als alternatief op de twee scholen, is er de Mid-Verdrukking Opname visie. Deze gelooft dat de Gemeente het 1^e deel mee zal maken van de Verdrukking maar het 2^e deel na 3 ½ jaar niet.
 - De Gemeente wordt weggegappt middenin de Grote Verdrukking, na de mildere eerste periode van 3 ½ jaar voor de ergste ellende komt in de tweede 3 ½ jaar. De discussie gaat over "de komende toorn" waarvoor gelovigen "niet bestemd" zijn (1 Thess.5:9): Is dat de toorn van God of de toorn van satan? Misschien is het eerste deel de toorn van satan en krijgen gelovigen ermee te maken en het tweede deel de toorn van God waar gelovigen in Christus aan zijn ontsnapt (Opb.6:16, 3:10).
- **De gedeeltelijke-Opname interpretatie:** Deze visie predikt dat de gelovigen in meerdere Opnamen weggenomen worden: Wie er het eerst klaar voor zijn gaan het eerst.
- Misschien dat je na het lezen van dit materiaal opgenomen moet worden. ☺

De discussie wordt vooral aangeslingerd door premillennialisten die er de gewoonte van maken een groot deel van hun tijd door het eschatologisch debat te laten absorberen.

Opmerkingen:

- Beide interpretaties geloven in de Opname. De vraag is alleen wanneer die zal zijn.
- Geen enkele interpretatie is waterdicht. Wij weten niet alles exact, wat wij graag wel vaak willen.
- De vraag is dan: Welke visie is het meest aannemelijk op bijbelse gronden? En dat niet alleen, ook op basis van alle bijbelteksten, niet enkele. En ook: Sentimenten zijn geen argumenten, de bijbel alleen is dat. Dat een bruidegom zijn bruid weggapt voor haar kwaad kan overkomen is geen argument, omdat de Vader toestond dat Zijn Zoon Jezus aan het Kruis ging en leed, God toestond dat Abel omkwam door Kaïn en Job leed in een strijd met de satan, en dat Zijn knecht Israël geknecht wordt door de volkeren (Luc.1:54), Israël dat Zijn Zoon is (Ex.4:23).

- De bijbel staat bol van teksten dat de rechtvaardigen en godvrezenden verdrukking mee zullen maken vanaf Abel en Kaïn (in het NT: Joh.16:33, Hand.14:22). Nergens worden rechtvaardigen van moeiten gevrijwaard, maar zij worden wel beschermd, maar ook dat niet altijd (lees Hebreëën 11, Rom.8:23, enz.). De Grote Verdrukking is niet zozeer een andere Verdrukking in soort, eerder in graad (hevigheid, heviger dan ooit).
- God kan gelovigen beschermen zoals Israël beschermd werd tijdens de plagen in Egypte in Exodus.
- Henoch wordt soms gebruikt om een Opname te prediken voorafgaand aan de Verdrukking, de toorn. Hij zou een voorafschaduwing kunnen zijn van de NT Gemeente. Zoals Henoch met God wandelde en niet meer was, zo ook de NT Gemeente. Maar het NT verwijst nergens naar Henoch om dat punt te maken.
- Het NT verwijst dan eerder naar Noach (Lucas 17:26, Matt.24:37, 1 Pe.3:20), die in de Ark was en beschermd bleef voor de zondvloed maar wel op aarde dreef. Dat zou dan een argument kunnen zijn dat wij in de Verdrukking zullen zijn.
- *Opmerking:* Het merendeel van de evangelische theologen onderwijst dat de Gemeente de Grote Verdrukking zal meemaken. Dat doen zij omdat de basis voor een Pre-Verdrukking visie van een Opname van de Gemeente ervoor erg smal is en gekunsteld in elkaar lijkt te zijn gezet. Teksten worden aan elkaar geregen, lijkt het, om dit zo te kunnen zien. Bovendien is naast de argumenten voor een Post-Verdrukking Opname het argument dat de Pre-Verdrukking visie pas in de 19^e eeuw is gekomen en de Kerk van de eerste eeuwen met geen woord over de Opname repte maar alleen over de ene Wederkomst, een om over na te denken.

Wat is de Grote Verdrukking?

1. De Grote Verdrukking wordt algemeen aangenomen als de ontknoping van de vaart der volkeren zoals wij die kennen, de laatste fase van de wereldgeschiedenis.
2. Het is volgens velen de overgang naar het Millennium en alles erna (Opb.20-22).
3. Het Millennium na de Verdrukking wordt direct voorafgegaan door de zichtbare Wederkomst (Opb.19:11-19), afrekening met Gods vijanden (Opb.19:19-21, Psalm 2) en de Opstanding van de rechtvaardigen (Opb.20:4-6), de 1^e Opstanding, maar volgens de Pre-Verdrukking interpretatie wordt de Verdrukking direct voorafgegaan aan de Opname (1 Thess.4:16-17).
4. Het is een periode van oordeel:
 - a. Oordeel over de natien (Opb.19:19-21)
 - b. Oordeel om Israël (Joel 3, Jes.63,...).
5. Het is het einde van Gods programma met de Gemeente die het evangelie heeft gebracht naar de volkeren in de genadetijd van het zachtmoedige Lam (Matt.24:14, 28:18-20, Hand.1:8, Joh.1:29, 2 Cor.6:1-2, Hand.3:19-21, Hand.2:30-35, 1 Cor.15:20-26).
 - a. Pre-Verdrukking aanhangers geloven dat de Opname eraan voorafgaat.
 - b. En dat de gelovigen tijdens die 7 jaar Verdrukking op aarde in de hemelse gewesten zullen zijn met Jezus.
 - c. En dat zij hun bonus ontvangen bij de Bema (2 Cor.5:7, Lucas 19:11-27).
6. Het is de tijd van de hervatting van Gods programma met Israël

- a. Oordeel.
 - b. Herstel: Tot Mij fluiten, Zach.10:8. Tien uit de volkeren zullen de slip van de mantel van een Joodse man grijpen, Zach8:23. Tot Mij roepen, Matt.24:30 (en de Gemeente op hun stam geënt dus ook). Israël zal de Geest van berouw ontvangen, Zach12:10-13. Jeruzalem zal een upgrade krijgen naar 2.0. Jesaja 65. Gans Israël zal behouden worden, Rom. 11:25-32. Hun aanneming weer is leven uit de doden, een hint naar de opstanding van de rechtvaardigen (Rom.11:15). God keert terug in erbarming (Jes.54:7) na gestrengheid terwijl de volkeren Gods goedheid ervoeren (Rom.11:22, 2 Cor.6:1-2). Etc.
7. Climax van conflict tussen God en de satan. God zal definitief met hem afrekenen, hem eerst binden, dan weer loslaten na het Millennium, en hem dan in de afgrond werpen (Opb.20-21).

1. De Pre-verdrukking visie

Deze visie onderwijst dat er een grote verdrukking zal zijn, een periode van transitie waarin God Zijn gang onder de heidenen afsluit en dat voorbereidt op het Millennium en de gebeurtenissen daarin en daarna, zoals de Opstandingen, Grote Witte Troon Oordeel, satan gebonden enz. Alhoewel Paulus onderwees dat wij door verdrukkingen het Koninkrijk moeten binnengaan (Hand.14:22), is de finale of Grote Verdrukking niet meer bedoeld voor verdere reiniging van de Gemeente of discipline in deze visie.

Opname, Opstandingen en Wederkomst: De Opname van de Gemeente is belangrijk binnen deze visie en dat deze net ervoor is. Jezus verwijderd de Gemeente van de wereld, geheim. Geen ongelovige ziet het. 1 Thess.4:16-17 is een belangrijke tekst over de Opname.

De Wederkomst is in twee fasen en er zullen drie opstandingen zijn: De 1^e ten tijde van de Opname, de 2^e van de heiligen die tijdens de Verdrukking stierven (en tot bekering kwamen dus), de 3^e na het Millennium, de opstanding van de ongelovigen.

Opname van de Gemeente en Israëls herstel: De Opname dient als een verlossing uit de verdrukking want de Gemeente is niet bestemd voor toorn (1 Thess.5:9, 1 Thess.1:10). De tekst in Mattheus 24 dat enkelen in de verdrukking zullen zijn is vooral een Joodse en moet dan ook vooral gelezen worden in de context van het herstel van Israël, haar toekomst (Matt.24:3, Hand.1:6). Het woord voor "uitverkorenen" is een andere dan "gemeente" of "lichaam van Christus", stellen premillennialisten. Het gaat om uitverkoren Joden, niet de Gemeente, die in de verdrukking zijn, en de Gemeente niet. Het onderscheid tussen Kerk en Israël is een belangrijk kenmerk binnen deze visie omdat aanhangers van de pre-verdrukking vaak ook premillennialisten zijn in een klassieke futuristische interpretatie die met de bedelingenleer te maken heeft. De verdrukking wordt gezien als een transitie van Gods gang met de Gemeente naar de herstelde relatie met van God met nationaal Israël, Zijn gekozen volk.

Aanstaande: De Wederkomst is aanstaande, zeggen premillennialisten. Christus komt voor Zijn Kerk. Omdat die voorafgaand aan de verdrukking zal zijn, is er niks meer dat op

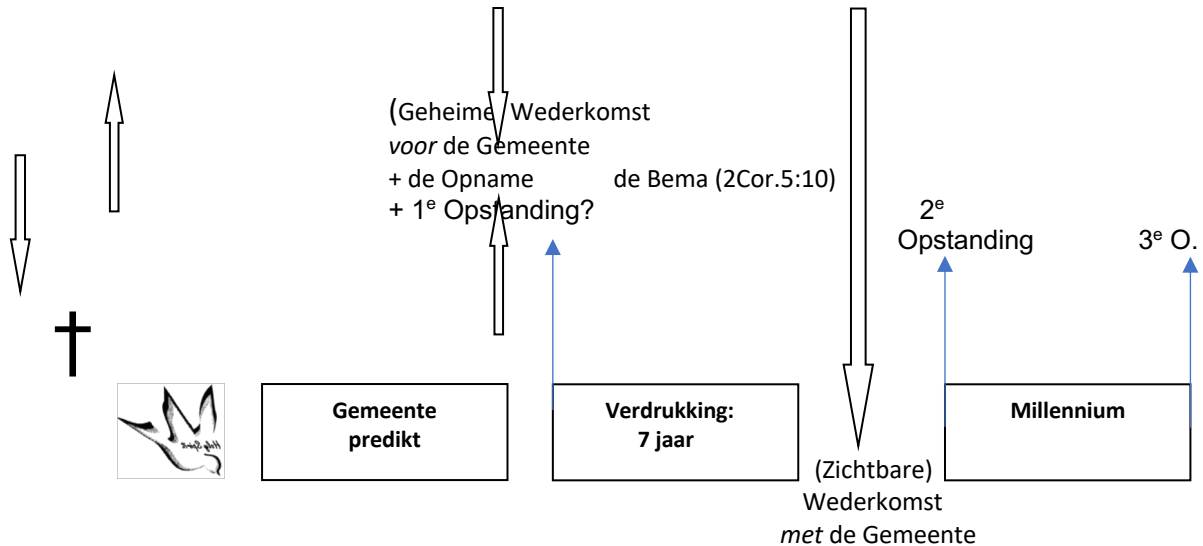
vervulling wacht. Zijn komst voor de Kerk kan elk moment plaatsvinden dus, zelfs in een seconde na nu al.

Jezus moedigde ons aan Hem te verwachten (Matt.25:13), zonder voortekenen (Matt.24:36-39), als een dief in de nacht (Matt.24:43) of als de meester die op een onverwacht moment terugkeert (Matt.24:45-51). Er zal een plotselinge scheiding zijn: de een wordt weggenomen, de ander blijft. Is er een duidelijkere tekst over de Opname?

Eerste op de agenda: De wederkomst is de zalige hoop (Titus 2:13) en dat is alleen zo als het het eerste is dat op Gods agenda staat dat gebeurt. Immers, Paulus zou het gezegd hebben als wij als eerste de Antichrist en Verdrukking zouden meemaken, dat iedereen zou lijden, en dat deed hij niet. Sterker nog, hij sprak over hoop en troost (1 Thess.4:18).

Oordeel: Er zijn twee momenten van oordeel in deze visie: De Gemeente wordt geoordeeld bij de Opname. Dan worden de bonussen uitgedeeld bij de Bema (2 Cor.5:10). De onrechtvaardigen worden geoordeeld na het Millennium, na hun Opstanding (Opb.20:11-12). De Gemeente zal niet betrokken zijn in de scheiding van de schapen en de bokken die dan plaatsvindt (Matt.25:31-46).

Figuur 1: Pre-Verdrukking

De gedachte dat wij niet in de Verdrukking zullen zijn, rust op 3 teksten:

- **1 Thess.1:10:** “¹⁰ en uit de hemelen zijn Zoon te verwachten, die Hij uit de doden opgewekt heeft, Jezus, die ons verlost van de komende toorn.”
- **1 Thess. 5:9:** “⁹ want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot het verkrijgen van zaligheid door onze Here Jezus Christus, ...”

- **Opb.3:10:** ^{“10} Omdat gij (Filadelfia) het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen.”

De gedachte dat wij niet in de Verdrukking zullen zijn, rust ook op de verwachting op de agenda van de apostelen:

- De verwachting van de apostelen waarover zij aan gemeenten als de Thessalonicenzen schreven (Paulus) was de Wederkomst, niet een Verdrukking.
- Als de verwachting de Verdrukking was geweest, dan hadden de apostelen niet geschreven dat het eerste dat op de Agenda de Wederkomst is.
- Pre-Verdrukking aanhangers geloven dan ook dat de Opname voorafgaand aan de Verdrukking is.
- ---De vraag is of dit een geldig argument is. De Gemeente was immers al volop in verdrukking. Dat die verdrukking een Grote Verdrukking zou worden maakt dan geen verschil. De Grote Verdrukking zal niet een andere Verdrukking zijn in soort maar in hevigheid. Er is dan ook geen reden om de Gemeente eruit weg te nemen, maar eerder voor God een reden om de Gemeente te bekrachtigen.

Israël en de Gemeente

- Wat doen wij met teksten in Mattheus 24 die aangeven dat sommige uitverkorenen in de Verdrukking aanwezig zullen zijn?
- Het antwoord daarop is dat wij moeten begrijpen dat de vraag van de discipelen aan het begin wat het teken van de komst van Jezus zal zijn en van de voleinding van de wereld wordt gesteld in een Joodse context (Matt.24:3, Hand.1:6).
- Jezus' woorden in Mattheus 24 gaan dan ook over de toekomst van Israël, zeggen aanhangers van de Pre-Verdrukking interpretatie.
- Het Mattheusevangelie gebruikt in 24:31 ook niet de term “Gemeente” of “Kerk” of “Lichaam van Christus” zoals eerder wel in Mattheus 16 bijvoorbeeld, maar “uitverkorenen” die verzameld worden.
- Het zullen dan ook uitverkoren Joden zijn die aanwezig zullen zijn in de Verdrukking, niet de Gemeente, is de gedachte. Immers, de Wederkomst in 24:30-31 is na de Verdrukking, volgens 24:29.
- Het scherpe onderscheid tussen Israël en de Gemeente is een bepalend kenmerk van de Pre-Verdrukking interpretatie (wordt ook wel de bedelingenleer genoemd).
- De Verdrukking wordt gezien als een transitie van Gods gang met vooral de Gemeente eerst naar het herstel van Zijn relatie met zijn oorspronkelijk uitverkoren volk, nationaal Israël.
- ---De vraag is of dat scherpe onderscheid tussen Gemeente en Israël houdbaar is op bijbelse gronden.

De gedachte van de Opname is bijbels en rust vooral op deze 3 teksten:

- **1 Cor.15:51-52** gaat over de opstanding van de rechtvaardigen en de transformatie van de gelovige van zijn aardse tent naar een verheerlijkt lichaam: ^{“52} in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden.” Dit is een

referentie naar oa. Daniel 12:2 waar de opstanding van de rechtvaardigen wordt voorspeld in het raamwerk van de 70 jaarweken (n.a.v. Daniel 9:24-27).

- **Johannes 14:1-3** gaat over het Huis van de Vader en Jezus die daar plaats bereid voor de discipelen: “¹ Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. ² In het huis mijns Vaders zijn vele woningen - anders zou Ik het u gezegd hebben - want Ik ga heen om u plaats te bereiden; ³ en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben.”
- **1 Thess.4:13-18** is de belangrijkste over de Opname. Zie de aantekeningen verderop hierover: “¹⁵ Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, ¹⁶ want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; ¹⁷ daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen. ¹⁸ Vermaant elkander dus met deze woorden.”

2. De Post-verdrukking visie

Deze visie onderwijst dat de Wederkomst pas na de Verdrukking plaatsvindt. De term Opname wordt vermeden omdat het geen bijbelse uitdrukking is en omdat het suggereert dat de Gemeente zal ontsnappen uit, of verlost zal worden van, de Verdrukking, wat indruist tegen het hele concept post-verdrukking zelf.

Deze visie heeft een minder letterlijke interpretatie van de gebeurtenissen. In Daniel 9:27 wordt “shabua”, “week”, door pre-verdrukking aanhangers gezien als letterlijk 7 jaar. Maar deze visie neemt dat als een periode van formaat, meer niet. Zo ook hebben pre-verdrukking aanhangers een concreet beeld bij het Millennium dat zal aanbreken wanneer Christus’ voeten op de Olijfberg staan volgens Zacharia 14:4, maar deze visie neemt dat minder letterlijk en de 1000 jaar ook.

Gemeente: De Gemeente zal de verdrukking meemaken. De uitverkorenen die worden verzameld door de engelen zullen gelovigen zijn, zoals op andere plaatsen in de Schrift (Matt.24:29-31), niet Israëlieten. Sinds Pinksteren gaat het over de Gemeente. De Here zal de Gemeente bewaren in de verdrukking, niet eruit sparen.

Toorn: Post-verdrukking aanhangers maken onderscheid tussen Gods toorn en de verdrukking. De toorn van God komt over de goddelozen (Joh.3:36, Rom.1:18, 2 Thess.1:8, Opb.6:16-17, 14:10, 16:19, 19:15). Gelovigen zullen de toorn niet ondergaan (Rom.5:9, 1 Thss.1:10, 5:9). De Schrift maakt echter duidelijk dat gelovigen verdrukking zullen meemaken (Matt.24:9, 21, 29; Marcus 13:19, 24; Opb.7:14). Dit is niet Gods toorn, maar die van Satan, de Antichrist die het roer grijpt en samen met de goddelozen tegen Gods volk zal zijn.

Verdrukking: Verdrukking is bovendien de ervaring van de Gemeente door alle eeuwen heen geweest. Jezus zei dat wij in de wereld verdrukking zullen meemaken (Joh.16:33). Andere teksten hintten daar ook op: Hand.14:22, Rom.5:3, 1Thess.3:3, 1 Joh.2:18, 22, 4:3, 1 Joh.7.

Alhoewel post-verdrukking aanhangers niet ontkennen dat er een onderscheid is tussen verdrukking in het algemeen en een grote verdrukking aan het eind, is het een verschil in graad/hevigheid, niet in soort. Aangezien de Gemeente het door de eeuwen heen heeft meegemaakt, zal het dat ook aan het einde meemaken.

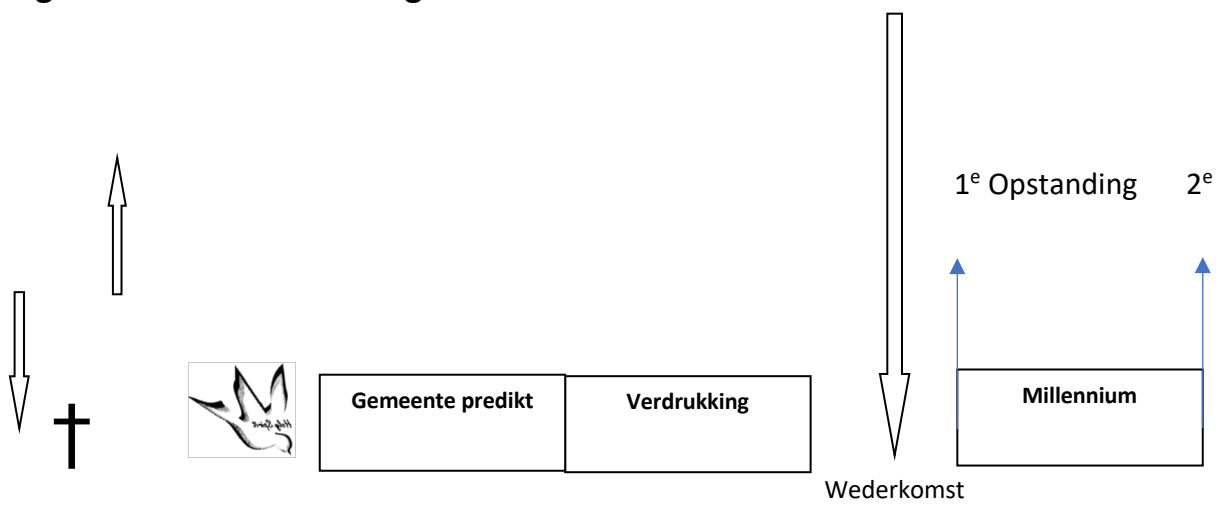
Bewaard: De gelovigen zullen eraan ontsnappen of voor bewaard blijven: Lucas 21:36, Opb.3:10. Zij menen dat de Gemeente uit het midden ervan bewaard zal blijven, zoals de Israëlieten van de plagen in Egypte.

Opname: Post-verdrukking aanhangers hebben ook een andere visie op wat er gebeurt tijdens de Opname in de lucht in 1 Thess.4:17. Waar Pre-verdrukking aanhangers menen dat de gelovigen worden weggegap en met Christus in de hemel verdwijnen tot aan het einde van de verdrukking, menen post-verdrukking aanhangers dat het woord "apantesis" over de terugkeer gaat naar de aarde van de gelovigen, met Christus, niet over de terugkeer van Christus in de hemelen met de gelovigen (zoals Matt.25:6, Hand.28:15). Het woord is een indicatie voor een welkomstcomité voor een hooggeplaatste, niet een vertrek naar elders met hem. De Kerk keert zich om, niet Christus.

De Wederkomst: De post-verdrukking visie is eenvoudiger. Er is één Wederkomst. En omdat een extra ingelaste Opstanding niet nodig is omdat er maar één Wederkomst is en niet twee, zijn er maar twee opstandingen: Van gelovigen aan het begin van het Millennium en van ongelovigen daarna (Opb.20:4-6).

Post-verdrukking aanhangers zien de gebeurtenissen aan het einde als een geheel. En als aanstaande maar de Wederkomst niet zozeer, eerder als ophanden zijn, in aantocht. Hun zalige hoop is niet dat gelovigen van de aarde worden weggenomen voor de verdrukking, maar dat zij vertrouwen hebben dat de Here hen zal beschermen en bewaren ongeacht wat er gaat komen.

Figuur 2: Post-Verdrukking

Andere visies

Vanwege de moeilijkheden van interpretaties zijn er een aantal andere visies. Sommigen geloven dat de Gemeente weggegap wordt midden in de Verdrukking. De Gemeente zal het minder heftige van de Verdrukking meemaken in de eerste periode en weg zijn voor de toorn van God over de wereld komt.

Een ander idee is die van gedeeltelijke opnames: Wie er het eerst klaar voor is, gaat het eerst.

Een derde idee is die van aanstaand post-verdrukking: Hoewel de Wederkomst niet plaatsvindt tot na de verdrukking, kan het elk moment gebeuren want de verdrukking is al bezig.

Deze visies vinden weinig gehoor in het debat.

Conclusie

De Post-Verdrukking visie komt uit alles tevoorschijn als de minst aantrekkelijke maar wel de meest aannemelijke wanneer alle bijbelteksten worden meegenomen.

- Bij het bestuderen van de relevante teksten komt Pre-Verdrukking interpretatie wat gekunsteld over alsof teksten aan elkaar zijn geregen om de agenda zo in elkaar te zetten als de Pre-Verdrukking interpretatie die predikt. De basis ervoor is summier en wordt eerder impliciet aangenomen dan expliciet onderwezen. Als het zo belangrijk is zoals het voor haar aanhang is, waarom is dan niet het gros van de theologen ervan overtuigd? ---Omdat het eenvoudigweg de minst aannemelijke visie is op de agenda.
- Impliciet predikt een Pre-Verdrukking Opname 2 Wederkomsten of een Wederkomst in 2 fasen, terwijl de bijbel het expliciet enkel heeft over 1 Wederkomst, niet 2.
- Impliciet predikt een Pre-Verdrukking Opname 3 Opstandingen terwijl de tekst in Openbaring 20 het expliciet enkel heeft over 2 en hun tijdstippen duidelijk geeft.
 - De Pre-Verdrukking visie predikt impliciet 3 Opstandingen:
 - De 1^e bij de Opname voorafgaand aan de Verdrukking (rechtvaardigen)
 - De 2^e voorafgaand aan het Millennium na de zichtbare Wederkomst (van de rechtvaardigen die tijdens de Verdrukking het leven lieten?).
 - De 3^e na het Millennium (onrechtvaardigen).
 - Maar de 1^e opstanding (rechtvaardigen) is volgens Openbaring 20:4-6 expliciet direct voorafgaand aan het Millennium, na de zichtbare Wederkomst van Openbaring 19:11-21, niet de Verdrukking.
 - De 2^e opstanding (van de onrechtvaardigen) is volgens Openbaring 20:5 na het Millennium.
 - Dat betekent dat de Opname die vergezeld wordt van de 1^e opstanding (van de rechtvaardigen) na de Verdrukking moet zijn, niet ervoor.
 - Maar in de Pre-Verdrukking visie is de Opname en 1^e Opstanding voorafgaand aan de Verdrukking, niet het Millennium. In dat geval, wat verklaart dan dat Opb.20:4-6 zegt dat het voorafgaand aan het Millennium is, niet de Verdrukking?

- De opstanding van de rechtvaardigen is “ten jongste dage”, zei Jezus in Joh.6:40. Maar in de Pre-Verdrukking visie is de opstanding van de rechtvaardigen (ten tijde van de Opname) voor de Verdrukking en volgen er daarna nog 7 jaren tot aan het Millennium. De “jongste dag” is dan niet de “jongste/laatste dag”.
- De Pre-Verdrukking visie is pas in de 19^e eeuw gekomen met John Darby en daarna verder uitgewerkt door Scofield. Niemand weet precies hoe Darby aan zijn leer kwam, behalve dat het in een opwekkingssamenkomst door een jonge vrouw zou zijn geprofeteerd waarna Darby het systematiseerde en populariseerde. Darby geloofde overigens zelf niet dat die samenkomst een opwekking was.
- De Apostolische Vaders van de 2^e eeuw en de Vroege Vaders van de 3e/4e eeuw zwegen over de Opname en hadden het enkel over de Wederkomst. Zij gingen ervanuit dat de Gemeente sowieso in verdrukking zou zijn. Kennelijk maakten zij geen onderscheid tussen verdrukking en een Grote Verdrukking, en zagen zij beide als verdrukking van dezelfde soort en de laatste finale hooguit als een toename van hevigheid.
- De genoemde teksten over “de komende toorn” in 1 Thessalonicenzen 1:10/5:9 en “de ure van verzoeking” in Openbaring 3:10 zeggen niet zozeer dat wij niet in de Verdrukking zullen zijn maar dat wij bewaard zullen blijven voor de toorn.
- God belooft nergens in de bijbel vrijwaring van verdrukking maar bekrachtiging om verdrukking, vervolging en verzoeking te doorstaan.
- Sterker nog, voortdurend schrijft de bijbel ons dat gelovigen verdrukkingen meemaken, zoals Abel door Kain, Israëel door Egypte, apostelen door Farizeeërs en Romeinen, etc.
 - Joh.16:33 – “In de wereld lijdt gij verdrukking...”.
 - Hand.14:22 – “Door vele verdrukkingen het Koninkrijk binnengaan.”
- De Gemeente kan worden beschermd zoals Israëel tijdens de plagen werd. God kan gelovigen afschermen.
- Daarom past de Post-Verdrukking visie beter bij de algemene teneur van de bijbel.
- Is het terecht om Henoeh als een OT-voorafschaduw van de Gemeente te nemen? De bijbel haalt Henoeh niet aan en gebruikt ook Elia niet als voorafschaduw voor een Opname van de Gemeente.
- Is Noach dan niet eerder een OT-voorafschaduw van de NT-Gemeente? In dat geval pleit het voor een Post-Verdrukking Opname en regie in het Millennium, zoals Noach en zijn nageslacht de aarde opnieuw bevolkte en regeerde. Maar Noach was met hen wel op aarde tijdens de zondvloed en zijn Ark dreef wel degelijk op de woeste baren van de zondvloed terwijl om hen heen velen omkwamen. God beschermde Noach en zijn kinderen, maar zonder hen weg te nemen.
- Over wiens toorn gaat het in de Verdrukking, die van God of van de satan? In het begin over de toorn van satan die zich steeds meer ontpopt tot een allesverheffer tegen God en in het tweede deel over die van God die met hem afrekenet wanneer hij zich verheft tot god in de Tempel: de finale rebellie tegen God van de aanbiddingsleider die Lucifer eens was (2 Thess.2:4).
- 2 Thessalonicenzen 1-2
 - Jezus komt terug met de engelen, staat er, niet met de heiligen (2 Thess.1:7, ook: Opb.19:14, Matt.24:31). Als wij met Christus naar de aarde terugkeren, waar staat dat expliciet elders?

- Paulus pent de Thessalonicenzen dat zij de Wederkomst konden verwachten, het moment dat God recht zou spreken over hun verdrukkers, en dat die Wederkomst verkwikking voor hen zou gaan zijn (1:7-8).
- Maar Paulus pent zijn 2^e brief aan de Thessalonicenzen omdat zij dachten dat de Dag des Heren (de Wederkomst en de toorn/afrekening, 1 Thess.1:10, 5:9) al was aangebroken. Zij dachten dat vanwege verkeerd onderwijs: *“Maar wij verzoeken u, broeders, met betrekking tot de komst van onze Here Jezus Christus en onze vereniging met Hem, 2 dat gij niet spoedig uw bezinning verliest of in onrust verkeert, hetzij door een geestesuiting, hetzij door een prediking, hetzij door een brief, die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag des Heren (reeds) aanbrak.”* (2Th 2:1-2 NBG).
- Hij pent hen vervolgens dat voorafgaand aan de Wederkomst er eerst nog een grote afval komt en de antichrist zich in de tempel verheft als een god (2:3-4), en dat de Dag des Heren er daarom nog niet was.
- Maar als Paulus in 1 Thess.4:13-18 hen al had gepend dat ze opgenomen zouden worden vóór de Verdrukking, vóór de Dag des Heren waarop God met toorn zou komen, vóór de voor hen verkwikkende Wederkomst (1 Thess.1:10, 5:9), waarom moest hij hen dan 2 Thessalonicenzen 1-2 schrijven en dat zij vol moesten houden in een Verdrukking die zij nooit mee zouden maken, voorafgaand aan de Wederkomst en waarvan zij dachten dat zij er al middenin zaten? Daar zou geen reden voor zijn.
- ---Kennelijk had Paulus hen gewoon nooit in 1 Thess.4:13-18 gepend dat zij met de Opname vóór de Verdrukking weggenomen zouden worden zodat zij de Dag van de Wederkomst en van oordeel over de goddelozen, hun verdrukkers, nooit mee zouden maken.
- ---Bovendien, de “geestesuiting”, “prediking” of “brief” dat de Dag al aangebroken zou zijn waardoor zij in de war waren gebracht (:2), waren er allemaal niet geweest als hij in 1 Thess.4:13-18 een Pre-Verdrukking Opname voorafgaand aan de ene verkwikkende Wederkomst had bedoeld. Iedereen was dan op de hoogte daarvan geweest en er was geen aanleiding geweest voor zulke verwarring.
- ---Hij pende hen in zijn 1^e brief en daarna in zijn 2^e brief dat zij vol konden houden in hun verdrukking vanwege het uitzicht op de Opname en Wederkomst, de finale ontknoping.
- Johannes 14:1-3
 - Deze tekst wordt vaak aangehaald in verband met de Bruiloft en naar Joods/Galilees model. Maar het zegt niks over het tijdstip wanneer die zal plaatsvinden. Dat kan evenzeer na de Verdrukking zijn.
- Zoals gezegd, het scherpe onderscheid tussen Israël en de Gemeente is onhoudbaar op bijbelse gronden (Rom.11, Efz.2, Jer.31:31-34).
 - Wanneer Christus komt en Zijn uitverkorenen roept, dan gaat het om Israël en de Gemeente. De twee zijn onafscheidelijk.
 - Je visie op Israël en Gods gang met de Gemeente, bepaalt je visie op de Opname. Zou God een deel van Zijn uitverkorenen (de Gemeente) weggappen en een ander deel niet? Of zijn ene zoon wel, en de andere, Israël, niet?